

P o s u d e k

rigorózní práce p. Mgr. Petra V o c h v e s t y
nazvané Soukromoprávní vymáhání nároků z porušení soutěžněprávních předpisů

Posuzovaná rigorózní práce výše uvedeného názvu se zabývá právním instrumentem, ke kterému položilo základ nařízení Rady č. 1/2003 ES. Cílem nařízení měla být ochrana hospodářské soutěže soukromými subjekty, resp. i možnost soukromoprávního vymáhání soutěžního práva, tzv. private enforcement - vedle již existujícího veřejnoprávního vymáhání antimonopolního práva. V této souvislosti je třeba vyslovit uznání nad volbou tématu, neboť jde o problematiku, které se u nás věnuje jen hrstka autorů a proto měl rigorózní autor do určité míry dosti ztíženou situaci týkající se čerpání a využívání odborné literatury.

Autor pojmal zvolené téma dosti široce, neboť těžiště práce je obsaženo až ve třetí kapitole. V p r v n í kapitole se zabývá na 28 stranách soutěžním právem, a to od jeho pojmu, přes historickou právní úpravu k úpravě současné. Ve d r u h é , kterou nazval kartelové dohody, jde o pojednání, které má ještě širší záběr, než je kapitola první, neboť i ta je kapitolou více méně doplňující k danému tématu. Je zpracována na 48 stranách, zabývá se některými pojmy, např. podnik, dohody atd., poté až k detailnímu rozboru ust. §§ 3 a 11 zákona o ochraně hospodářské soutěže. T ř e t í kapitola, jak už bylo řečeno, je kapitolou stěžejní, začíná až na str. 78 do str. 131. V ní se autor zabývá podstatou a rolí private enforcement, malým exkursem do historie soutěžního práva u nás(?), ačkoliv tak malý exkurs zase není, neboť obsahuje 5 stran textu. Následně pak pojednává o řadě problémů, které se v této souvislosti vyskytují. Samostatné podkapitoly dosti podrobně pojednávají o judikatuře ESD, ale i judikatuře v ČR, která není nikterak bohatá. Ve č t v r t é kapitole, která obsahuje 5 stran, si pak rigorózní autor klade otázku, zda je současná trestněprávní úprava soutěžních deliktů u nás velkým omezením pro private enforcement. Zde srovnává úpravu soutěžních deliktů podle trestního zákona č.140/1961 Sb. a zákona č. 40/2009 Sb. V p á t é kapitole (3 strany) podává návod, jak postupovat při soukromém uplatnění nároků na náhradu škody z porušení soutěžněprávních předpisů, š e s t á kapitola (2 strany) je pohledem na další vývoj private enforcement u nás.

Práce je zpracována na 146 stranách, avšak jak je vidět výše, jsou její kapitoly dosti nevyvážené, pokud jde o jejich rozsah. I k obsahovému rozvržení lze mít určité výhrady, rigorózní autor zřejmě postupoval podle dohody se svým konzultantem. Seznam použité literatury, není příliš obsáhlý, což je důsledek výše uvedeného konstatování, že se touto problematikou zabývá nemnoho autorů. Mezi knihami je v seznamu uvedeno i 11 titulů – komentářů k zákonům – které nelze řadit do odborné literatury.

Posuzovanou práci hodnotím jako kompilát, který se ve své většině skládá z názorů jiných autorů, ke kterým však rigorózní autor v řadě případů nepřipojuje svůj vlastní. Odkazů je v práci skutečně velké množství, bez jednoho plných 300. Vlastní názor vyjadřuje autor např. na str 106, a to tak, že si dovoluje podotknout.... Autor rigorózní práce si nemusí dovolovat, ale k uváděným názorům má připojit svůj názor, ať už kritický nebo souhlasný.

Další moje připomínka se týká toho, že autor nemá psát pro čtenáře, jak vyplývá např. ze str. 15, 22, 144, ale má vypracovat elaborát, z kterého by mělo vyplynout, že problematiku nejen dokonale ovládá, má na ni vlastní názor, umí formulovat své myšlenky, příp. navrhnout její další zpřesnění.

Pokud pak jde o formální stránku práce, pak musím uvést, že je ostudné, když vysokoškolsky vzdělaný muž nezná svou mateřštinu. To, že se nepodívá alespoň do slovníku, jak se píše fúze (např. str. 18, 20, 22, 23 atd.) nebo protisoutěžní či soutěžněprávní, je dosti smutné. Neodpustitelné jsou však gramatické chyby, kdy není respektována shoda mezi podmětem a přísudkem, kdy se tento základ češtiny učí už na základní škole. Jen pro ilustraci uvádím např. str. 5 - subjekty přispěli, str. 29 - cíle měli, str. 43 - pravidla jsou tvořeny, str. 46 - tyto ujednání, str. 47 - tyto omezení, str. 52 - dohody splňovali, str. 59 - podniky zneužili atd., atd. Tyto hrubé chyby jsou uváděny pouze z necelé poloviny práce. O ostatních chybách např. v interpunkci, v předložkách nebo překlepech raději mlčím. Budiž toto, pro rigorózanta velmi nelichotivé konstatování, určitou výstrahou v jeho dalším psaní.

Na základě výše uvedeného posuzuji tuto práci jako méně zdařilou. Avšak s ohledem na výběr značně složitěho tématu, mohu ji ještě uznat za práci rigorózní.

Praha, listopad 2010

Zahradníčková
oponent

